

(י) ראה לקמן אות י"א, מש"כ הצ"צ על מוסגר א' דאפשר דהוא הוספת מהרי"ל, ובסי'  
ע"ג מש"כ במוסגר (בד"א כשקורא ק"ש כו' אבל להרהר בד"ת מותר כו') וכ' ע"ז בקו"א  
ז"ל צ"ע אם אפשר להרהר ב' הרהורים בבת א' וא"ל אין מקום לדברים אלו ודו"ק עכ"ל. הדבר  
מוקשה מאד, (1) לא יתכן שרבינו ז"ל יכתוב שורה א' בקיצור צ"ע אם אפשר להרהר ב' הרהורים  
בב"א, ויניח זה בצ"ע. רבינו אשר לפניו נגלו כל תעלומות והגרב"מ מבאברויסק ז"ל בהסכמתו  
כותב „אשר אליו לבד נגלה בדורנו תעלומות חכמה וסודי תורה להאיר ענסי הקדושה", יכתוב  
שורה א' צ"ע בהלכה, ולא יבאר זה מתוך ים התלמוד והפוסקים, בפרט שדבר זה מפורש  
בראב"ד הל' פרה כמו שהק' בס' תהלה לדוד על או"ח בסי' ע"ג (ואינו כעת ת"י להעתיק  
דבריו). (2) אין זה סגנון של רבינו ז"ל „אין מקום לדברים אלו", והי' כותב ואם לאו א"צ לטעם  
דהרהור מותר. (3) הקשה בתל"ד הנ"ל דבמקום ערוה אפילו אינו מהרהר הוי ערוה ואסור בד"ת,  
וא"כ יש מקום לדברים אלו. לכן מסתבר שהשורה קו"א הזאת היא הוספת א' המעתיקים  
שהוקשה לו ורשם בצדו צ"ע כו' וא"ל אין מקום לדברים אלו ודו"ק, ואח"כ בא מעתיק אחר  
וחשב שאלו הם דברי רבינו ז"ל וצירפם עם הקו"א, ואין לתמוה על זה במקום שרבו המעתיקים  
זה מזה.